

Anılar 2 Köy Kadınları

– İ.ÇELİKLİ · 01 Haziran 2011

anam baklava dilimlerdi
her dilimi tek tek,
 çapraz keser üşenmezdi
çocuk takkası dikecekse
kibrit kutusuna ip dolar püsgül
fıyonkdan gül eklerdi tepeye
siperliği fırırla süslerdi,
bingıldağını korusun,
kulaklarını kapatsın,
boğazının altı
bıçılmasın[1] isterdi.
bağ için ip yerine
çıt-çıtli bez dikerdi

bağırtlak [2] dikeceğinde bebeği
nasırlı elleriyle kucaklardı
karış-sele-parmak
ölçer-biçer göz kararı
istemezdi boyuna askı
omuzlardan kuşağa indirirdi

düğün urbasında[3] alınan
 fıstanının parçası
dedemin indirmelik[4] verdiği
 kuzunun yapağısı[5]
yastık içinde dururdu
minicik eski yün çoraplarımızı
dokuma yastığa doldurmuştu
babamın namaz başlığı
ağabeymin eski fanilasını
baş altında saklanmış yıllar yılı
tüm yadigarı
en kıymetlileri

neyi var neyi yoksa

neredeysen o çocuk yaşımdan beri
yanı başında, başının altında
ayva kokulu çeyiz sandığında
bayramlık giysileri
bohçalarla sarılı
bir de ölen kız kardeşimin saçları
okşarcasına gösterirdi

şimdi ne o ücra köy
ne o derme-çatma köy evi
ne o evin tek tabaklı penceresi
ne ısdarda dokunmuş yün yastık
ne yastık içinde
yaşında ölen kız kardeşimin iki belik saçı[6]
ne ayva kokulu çeyiz sandığı
ne anamın meşakkatli yaşantısı
ne köylülüğün çilesi

şimdi köyüm gibi köylerde
anam gibi nice analar
hâlâ sağar-piştirir,
peynir-yoğurt çalar
diker-sular-çapalar yetiştirir
taneyi başak, başağı buğday
buğdayı ekmek-aş yapar
nasırlı elleri bereketli

ben de başkaları gibi öylesine yaşıyorum
anam yerine, dünyalar kadar
nasırlı ellerinizden öpüyorum
elleri öpülesi analar
elleri öpülesi
anam gibi

[1] bıçılmak: eklem yerlerinde üstü kapalı yaranın kendiliğinde belli bir hatta ilerlemesi, burada çene altında

[2] bağırtlak: bebeler için mama önlüğü

[3] urba: düğün öncesi alınan giysiler

[4] indirmelik: gelin atdan insin diye vaat edilen eşya-mal gibi hediyeler

[5] yapağı: yün, koyun yünü

[6] belik: bölük, sa örgüsü